

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Comrat din 05 iunie 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 11 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Ormanji Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.04.2015 - 05.06.2017;

Instanță de apel: 23.06.2017 - 11.04.2018;

Instanță de recurs: 12.07.2018 - 26.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat sediul Comrat din 05 iunie 2017, procesul penal intentat în privința lui Ormanji Andrei în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, a fost încetat conform prevederilor art.2 al Legii nr.210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

Ormanji Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Ormanji Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Ormanji Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 500 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Stoianova Evdochia, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

A fost admisă renunțarea reclamantului Vlah Gheorghe la acțiunea civilă cu încetarea procesului.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal în privința lui Melnicenco Oleg, în privința acestuia hotărârile judecătorești nefiind contestate cu recurs.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ormanji Andrei la 09 februarie 2015, aproximativ la ora 02:00, împreună cu o altă persoană, după ce au ieșit din magazinul „Valik-Com”, situat pe teritoriul stației de alimentare cu petrol „Petromol” din s. Congaz, str. Lenin, 1e, încălcând ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, precum și acționând cu o deosebită obraznicie, fără motiv, au aplicat multiple lovituri cu pumni pe diferite părți ale corpului colaboratorului agenției de pază „Bay-Kus” Zanet Dmitri, care la chemarea colaboratorului SRL „Valik-Com” a venit la fața locului, cauzându-i părții vătămăte leziuni corporale ușoare.

Tot el, la 08 august 2016, aproximativ la ora 23:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu scop de a sustrage bunurile altei persoane, prin acces liber a pătruns în magazinul ÎI „Stoianov Nicolai”, situat pe adresa s. Congaz, str. Gorki, 62, unde a săvârșit un atac prin aplicarea violenței fizice față de realizatorul ÎI „Stoianov Nicolai”, Stoianova Evdochia, exprimat prin apucarea cu mâna de gât, sufocare, după care i-a aplicat multiple lovituri cu mâinile în regiunea capului și trunchiului, prin ce i-a cauzat leziuni corporale ușoare.

După acestea, Ormanji Andrei s-a deplasat la locul unde se păstrează mijloacele bănești obținute în urma vânzării mărfurilor, de unde a sustras mijloace bănești în sumă de 190 lei, precum și 16 cartele de reîncărcare „Orange”, cu nominal de 100 lei fiecare, cauzând părții vătămăte un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 1 790 lei.

2.1. De către organul de urmărire penală Ormanji Andrei a fost învinuit de faptul că, la 09 februarie 2015, aproximativ la ora 02:00, împreună cu o altă persoană, aflându-se pe adresa s. Congaz, str. Lenin, 1e, dându-și seama de caracter infracțional al acțiunilor sale și acționând intenționat, în procesul maltratării lui Zanet Dmitri cu pumni și picioare, i-a cauzat ultimului leziuni corporale medii, acțiunile acestuia fiind calificate în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

3. **Procurorul** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Ormanji Andrei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.3 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, să fie eliberat de pedeapsă.

Procesul penal intentat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, să fie încetat potrivit art.2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

În argumentarea apelului a indicat că, sentința primei instanțe în partea achitării inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, este neîntemeiată, or vinovăția acestuia se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr.28D din 06 martie 2015.

3.1. **Avocatul Jecov Nicolai în numele inculpatului** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. f), d) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, sentința în partea condamnării inculpatului în baza art.188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, este ilegală și neîntemeiată, deoarece aceasta reprezintă doar expunerea probelor acușării fără aprecierea lor din punct de vedere al pertinentei, veridicității și concludenței, cu ignorarea poziției părții apărării, fapt care certifică unilateralitatea, subiectivitatea și caracterul preconcepțat al hotărârii judecătorești adoptate.

La fel, instanța nu a motivat argumentele privind existența în fapta comisă a elementelor infracțiunii, nu a argumentat combaterea argumentelor prezentate întru apărarea inculpatului, nu a apreciat toate circumstanțele cauzei.

Acuzarea nu a prezentat careva probe concludente, ce ar confirma că acțiunile violente săvârșite în privința părții vătămate Stoianova Evdochia de către persoană necunoscută, au avut drept scop anume sustragerea bunurilor proprietarului.

De fapt, martorii acușării nu au fost martori oculari și singurii care indică la inculpat ca la persoana care a săvârșit tâlhărie este partea vătămată și soțul acesteia Stoianov Nicolai, declarațiile cărora însă nu au fost aceleași pe tot parcursul procesului penal.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, bani sustrași (190 lei) au fost depistați în incinta magazinului pe masă, iar cartelele de reîncărcare au fost găsite în magazin și ograda casei.

Totodată, prejudiciul material în urma săvârșirii infracțiunii a fost cauzat ÎI „Stoianov Nicolai”, deci întreprinderea urma a fi recunoscută în calitate de parte vătămată pe cauza penală.

Din declarațiile părții vătămate, rezultă că persoana care a atacat-o nu a manifestat și nu a săvârșit careva acțiuni, ce ar duce la concluzia că acțiunile au fost întreprinse în scopul sustragerii (nu a cerut ceva, nu a luat careva bunuri în mâini, nu a căutat ceva, nu a reacționat la propunerea pătimatei de a lua ce-i trebuie ș.a.). Stoianova Evghenia a apreciat acțiunile ca amenințare reală pentru viața și sănătatea sa, însă nelegate de sustragerea a careva bunuri.

A indicat apărarea că, tot din declarațiile părții vătămate, depuse în cadrul urmăririi penale, rezultă că, violența în privința ei a fost comisă de o persoană necunoscută ei, însă ulterior acesta a declarat că violența a fost aplicată de Ormanji Andrei pe care l-a recunoscut.

Subsidiar avocatul a invocat că, corpurile delictive în prezenta cauză nu pot fi recunoscute ca probe admisibile deoarece au fost obținute cu încălcarea legislației, astfel, potrivit procesului-verbal de ridicare (f.d.93-94 vol. II)), au fost ridicați pantofii sportivi (bascheți), însă acțiunea procedurală a fost efectuată în absența apărătorului.

Deci, urmează a fi declarate ca inadmisibile alte probe, obținute în baza probelor menționate supra, în special raportul de expertiză trasologică.

Totodată, prima instanță a indicat în sentință incomplet probele cercetate pe cauză cu scop de a crea circumstanțe și fapte, ce nu corespund realității (declarațiile martorului Braga Ivan, raportul de expertiză medico-legală a învinuitul Ormanji Andrei) și a indicat despre prezența unei probe - mănușile (pag. 11 a sentinței), pe când astfel de corp delict la materialele cauzei nu figurează.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 11 aprilie 2018, au fost admise apelurile, casată parțial sentința, pe capetele de învinuire prevăzute de

art.art.188 alin.(2) lit. d), f), 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, și pronunțată o nouă hotărâre prin care Ormanji Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(1) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar potrivit art.3 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, a fost eliberat de pedeapsă.

Lui Ormanji Andrei recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în sumă de 500 lei au fost trecute în contul statului.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat în fapt că, Ormanji Andrei, la 09 februarie 2015, aproximativ la ora 02:00, împreună cu o altă persoană, aflându-se pe adresa s. Congaz, str. Lenin, 1e, dându-și seama de caracter infracțional al acțiunilor sale și acționând intenționat, în procesul maltratării lui Zanet Dmitri cu pumni și picioare, i-a cauzat ultimului leziuni corporale medii.

4.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere justă probelor administrate și prezentate de către părți și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Ormanji Andrei în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.287 alin.(2) lit. b), 188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, însă eronat a ajuns la concluzia că fapta inculpatului prevăzută de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că cauza penală în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în privința lui Ormanji Andrei este pasibilă încetării în baza art.2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

Astfel, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele părții apărării privind faptul că Ormanji Andrei urmează să fie achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece acestea se combat prin probele administrate la materialele cauzei, și anume: declarațiile părții vătămate Stoianova Evdochia, care sunt consecutive, neexistând temeuri de a le pune la îndoială, martorilor Stoianov Nicolai și Braga Ivan, expertului Topal Carolina, procesul-verbal privind recepționarea plângerii de la Stoianova Evdochia din 09.08.2016, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.08.2016, cu planșă ilustrativă, raportul de expertiză medico-legală nr.159 din 09.08.2016, raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.140D din 24.08.2016, raportul de expertiză medico-legală nr.161 din 09.08.2016, raportul de expertiză medico-legală nr.34/12/5-R-215 din 23.08.2016, planșa ilustrativă a încălțăminte, procesul-verbal de ridicare din 11.08.2016, procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 11.08.2016, cu planșă ilustrativă, ordonanță cu privire la anexarea la materialele dosarului a corpurilor delictale din 24.08.2016, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 11.08.2016, ordonanță privind anexarea la materialele dosarului a corpurilor delictale din 11.08.2016, disc-ul informațional, decizia CNEJ cu anexa raportului de expertiză nr.34/12/1/-R-1008 din 28.02.2017.

Argumentele apărării că nu a fost confirmat faptul aplicării de către inculpatul Ormanji Andrei a violenței în privința părții vătămate Stoianova Evdochia, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, deoarece sunt combătute prin raportul de

expertiză medico-legală nr.159 din 09.08.2016 și raportul de expertiză medico-legală suplimentar nr.140D din 24.08.2016.

De asemenea, au fost respinse ca neîntemeiate și argumentele părții apărării precum că declarațiile părții vătămate Stoianova Evdochia și martorului Stoianov Nicolai referitor la circumstanțele sustragerii mijloacelor bănești date în cadrul urmăririi penale sunt divergente față de cele depuse în instanță, deoarece atât în faza de urmărire penală, cât și în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Stoianova Evdochia și martorul Stoianov Nicolai au confirmat faptul sustragerii de către inculpatul Ormanji Andrei a bunurilor sub formă de mijloace bănești în sumă de 190 lei și 16 cartele de reîncărcare „Orange”.

În opinia instanței, este de asemenea nefondat argumentul apelantului precum că, lipsește persoana care este partea vătămată în urma sustragerii, deoarece potrivit declarațiilor părții vătămate Stoianova Evdochia bunurile sustrate aparțin ÎI „Stoianov Nicolai”, deoarece Stoianovca Evdochia este cofondatorul întreprinderii și în această întreprindere a investit mijloace financiare proprii.

Referitor la argumentul avocatului privind recunoașterea procesului-verbal cu privire la ridicarea adidașilor din 11.08.2016 și raportului de expertiză trasologică ca probe inadmisibile, instanța de apel a indicat că, potrivit art.art.64 alin.(2) pct.11), 66 alin.(2) pct.12) Cod de procedură penală, Ormanji Andrei nu a declarat faptul că dorește ca ridicarea obiectelor să fie efectuată în prezența avocatului.

Instanța a reținut ca nefondate argumentele apelantului referitor la faptul, că prima instanță insuficient a cercetat probele cu scopul creării circumstanțelor și faptelor ce nu corespund realității, deoarece instanța a examinat multilateral toate probele în cauză în această parte.

4.3. Totodată, referitor la capătul de învinuire prevăzut de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, instanța de apel a indicat că, probele administrate la materialele cauzei demonstrează vina inculpatului Ormanji Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, or, prima instanță nu a examinat multilateral probele și neîntemeiat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a menționat că, Ormanji Andrei a recunoscut faptul aplicării vătămarilor corporale lui Zanet Dmitri, însă nu recunoaște învinuirea în partea ce ține de fracturarea coastei ultimului.

Totuși vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, se confirmă prin declarațiile părții vătămate Zanet Dmitri, martorului Caraseni Piotr, expertului Topal Carolina, procesul-verbal privind înregistrarea plângerii lui Zanet Dmitri din 04.02.2015, raportul de expertiză medico-legală nr.28D din 06.03.2015, cererea inculpatului Ormanji Andrei prin care a recunoscut vina și a solicitat ca examinarea cauzei să se desfășoare potrivit art.364¹ Cod de procedură penală și declarațiile inculpatului Ormanji Andrei date în ședința de judecată din 18 aprilie 2016.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Zanet Dmitri referitor la faptul că coasta i-a fost fracturată în urmă cu 4 ani, la Moscova, deoarece se combat prin declarațiile expertului Topal Carolina și raportul de expertiză medico-legală nr.28D din 06.03.2015.

4.4. La capitolul individualizării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, ținând cont de persoana inculpatului, și anume că nu are antecedente penale, nu stă la evidenta medicului narcolog și psihiatru, se caracterizează satisfăcător, de pericolul social al acțiunilor inculpatului, datele privind persoana acestuia, lipsa circumstanțelor care atenuază ori agravează răspunderea, comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii, a ajuns la concluzia de a-i stabilit lui Ormanji Andrei pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, potrivit art.2 alin.(3) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, instanța a dispus liberarea acestuia de la executarea pedepsei.

La fel, instanța de apel a indicat că, pedeapsa aplicată de prima instanță lui Ormanji Andrei în baza art.188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, este prea aspră și cu trimitere la prevederile art.art.16, 61, 75 Cod penal, a ajuns la concluzia a a-i stabili inculpatului pedeapsa 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care va duce la realizarea scopurilor de corectare și reeducare a vinovatului.

4.5. Analizând chestiunea privind recuperarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.227 alin.(1), (2) pct.5), (3), 229 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, a menționat că, reieșind din scopurile procedurii penale și principiului umanismului, ținând cont de starea materială a inculpatului Ormanji Andrei, cheltuielile judiciare în sumă de 500 lei, suportate în cadrul urmăririi penale în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, nu pot fi încasate de la inculpat.

În aspectul dat, anume statului îi aparține obligația de asigurare a cheltuielilor de judecată, legate de anchetarea cauzelor penale.

5. Inculpatul Ormanji Andrei, în temeiul pct.6), 8), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin.(2) lit. e), 188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, fapta nu întrunește elementele infracțiuni și faptei săvârșite i s-a dat o încadrarea juridică greșită.

Contrar alin.(1) art.6 din CțEDO, instanțele de fond s-au limitat la expunerea pur formală a probelor acuzării, fără să dea o apreciere adecvată acestora, ignorând în totalitate poziția apărării.

Sușține recurentul că, acuzarea nu a prezentat vre-o probă prin care să fie dovedit faptul că acțiunile violente asupra părții vătămate Stoianova Evdochia au fost întreprinse de către persoana necunoscută anume în scopul sustragerii și nimeni nu a văzut momentul sustragerii.

Declarațiile părții vătămate Stoianova Evdochia și ale soțului acesteia Stoianov Nicolai sunt contradictorii și contravin procesului-verbal de cercetare la fața locului (f.d.8 vol. II), iar în ședințele de judecată nu au fost prezentate probe că partea vătămată ar fi proprietara bunurilor sustrase de la ÎI „Stoianov Nicolai”, după sustragere nu a fost efectuată o inventariere la persoana juridică după cum prevede pct.3) din Regulamentul privind ordinea de petrecere a inventarierii.

Totodată, recurentul susține că, recunoașterea inculpatului după înregistrările video este îndoielnică, declarațiile părții vătămate Stoianova Evdochia fiind admise ca probe cu încălcarea prevederilor art.art.105, 109, 111 Cod de procedură penală.

La fel, instanțele urmau să recunoască ca inadmisibile probele administrate cu încălcarea normelor procedurale (art.art.64, 66, 94 Cod de procedură penală) și să aplice art.251 Cod de procedură penală.

Referitor la învinuirea adusă în baza art.152 alin.(2) Cod penal, inculpatul Ormanji Andrei a remarcat că, nu a fost demonstrat faptul pricinuirii leziunilor corporale lui Zanet Dmitri anume în perioada indicată în sentința de condamnare, deoarece însăși partea vătămată a indicat că coasta a fost fracturată cu 5 ani în urmă.

În contextul celor expuse, inculpatul solicită reaprecierea probelor și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

5.1. Inculpatul Ormanji Andrei a mai declarat un recurs în care, invocând aceleași temeuri și argumente, solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, respingerea acțiunii civile și menținerea sentinței în partea achitării de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Subsidiar a invocat că, corpurile delictive în prezenta cauză nu pot fi recunoscute ca probe admisibile deoarece au fost obținute cu încălcarea legislației, astfel, potrivit procesului-verbal de ridicare (f.d.93-94 vol. II)), au fost ridicați pantofii sportivi (bascheți), însă acțiunea procedurală a fost efectuată în absența apărătorului.

Deci, urmează a fi declarate ca inadmisibile alte probe, obținute în baza probelor menționate supra, în special raportul de expertiză trasologică.

6. Asupra recursurilor declarate, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece, judecând cauza, instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

Totodată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor recurentului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

7. Verificând argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că titularul invocă temeuri pentru recurs stipulate art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, exprimându-și dezacordul cu soluția instanțelor de fond privind condamnarea

în baza art.188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal și instanței de apel privind condamnarea în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate, Colegiul constată că acest temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

Or, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, contrar celor invocate de recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Ormanji Andrei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.188 alin.(2) lit. d), f), 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, prin care susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroro instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică faptul că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe

care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Totodată, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului precum că:

- *în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal, și anume intenția privind săvârșirea atacului în scopul sustragerii bunurilor străine;*

- *declarațiile părții vătămate Stoianova Evdochia și ale martorului Stoianov Nicolai sunt contradictorii și contravin procesului-verbal de cercetare la fața locului;*

- *în ședințele de judecată nu au fost prezentate probe că partea vătămată ar fi proprietara bunurilor sustrate de la ÎI „Stoianov Nicolai”, iar la întreprindere după sustragere nu a fost efectuată o inventariere după cum prevede pct.3) din Regulamentul privind ordinea de petrecere a inventarierii;*

- *instanțele urmau să recunoască ca inadmisibile probele administrate cu încălcarea normelor procedurale (art.art.64, 66, 94 Cod de procedură penală) și să aplice art.251 Cod de procedură penală, deoarece acestea au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea CtEDO, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).*

Astfel, Colegiul penal menționează că, deși art.6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, totodată Curtea Europeană a clarificat că acest lucru nu impune formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (hotărârea CtEDO Van de Hurk vs. Olanda).

Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor fiecărei cauze în parte (hotărârea CtEDO Hiro Balani vs. Spania).

La fel, argumentul recurentului precum că, nu a fost demonstrat faptul pricinuirii leziunilor corporale lui Zanet Dmitri anume în perioada indicată în sentința de condamnare, deoarece însăși partea vătămată a indicat că coasta a fost fracturată cu 5 ani în urmă, instanța de recurs îl respinge ca neîntemeiat, deoarece instanța de apel a indicat în decizia sa că, apreciază critic acest argument al părții vătămate, fiindcă se combate prin declarațiile expertului Topal Carolina și raportul de expertiză medico-legală nr. 28D din 06.03.2015.

Totodată, Colegiul penal reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la

pct.12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este motivat, or, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al părții apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol, în raport cu motivele invocate, sunt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul *Ormanji Andrei* xxxxx, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 11 aprilie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 noiembrie 2018.

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac